

වට්ටක ජාතකය

තවද සිත සිතවත් සිත් නිමවන මනහර ගුණ ඇති තිලෝගුරු බුදුරජානන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වසන සමයෙහි ලෝහිවූ භික්ෂුකෙනෙකුන් වහන්සේ අරභයා මේ ජාතකය දක්වන ලද.

ඒ කෙසේද යත්

ලෝහි භික්ෂු කෙණෙකුන් වහන්සේ සර්වඥයන් වහන්සේට දක්වන්නා මහණෙනි මේ භික්ෂු දැන්මතු නොවෙයි පළමුත් ලෝහිව ඇත්කුණු මිණි කුණු ආදීවූ දෙය බොහෝ ව කමිත් සිට තෘෂ්ණා වසගව වනාන්තරයට ගියේ වේදයි වදාරා ඒ කෙසේදයි ආරාධිත වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත්වත් දක්වා වදාළසේක.

ඒ කෙසේද යත්

යටගිය දවස බරණැස් නුවර බුන්මදුක්ක නම් රජ්ජුරුකෙණෙකුන් රාජ්ජීය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයන් වහන්සේ වටුව ඉපද වනානාතරයෙහි වාසය කරණසේක. එක් කපුටෙක් බරණැස් නුවර ඉද ඇත්කුණු මිණි කුණු ආදීවූ දෙය කමිත් සිටි තෘෂ්ණාවසගයෙන් වනාන්තරයට වැද බෝධිසත්වයන් මහත්වූ ශරීර ඇතව වාසය කරන්නාවූ වෘක්ෂය සමීපයට ගොස් උන්නේය. බෝධිසත්වයෝ සාමිච්චි නිසා කපුටුවානන් දක ඇයි මයිලනුවෙහි මනුෂ්‍යභවනේ නොයෙක් බාද්‍ය හෝජ්‍ය ඇතිව සැපසේ වාසය කළ කල දුර්වලවූයේ කවර කාරණයකින්දැයි විචාලාහ. කපුටුවා කියන්නේ නොයෙක් බාද්‍ය හෝජ්‍ය කැවත් මනුෂ්‍යයන් කාපුදෙයක් වහා දිරා නොයක් ආයාසයට පැමිණෙන හෙයින් දුර්වලව ගියෙමි. තෙපි කවර කාරණයක් නිසා මෙසේ මහත්වූ ශරීරයක් ඇතිසේක්දැයි විචාලාහ. එවිට වටුවා කියන්නේ අපිනම් අල්ප සන්තෝෂ සමඟ. යම්තම් ආහාරයක් ලබන්නා ඉන්ම යථි යම්භ. අනිත් ආහාරයක් තව සොයන්නට උවමැනවැයි යන තෘෂ්ණාවක් නැත. එහෙයින් අපගේ විත්තසන් තෝෂව තිබෙන හෙයින් ශරීරයක් ඵලව තිබෙයි වදාරා මේ වට්ටක ජාතකය නිමවා වදාළසේක. එසමයෙහි කපුටුවානම් මේ ලෝහි භික්ෂුහුය. එසමයෙහි වටුවා නම් බුදුවූ මම් යයි වදාළසේක. මේ ජාතකය අවසානයෙහි ලොල් භික්ෂුන් වහන්සේ සෝවාන් වූසේක.